

Ösztöndíj Beszámoló

„Mi a halál különös ismertetőjele? Talán a halálveríték, mely ott aranylik mindig az arcon, de nem biztos. Hogy szép a halál, vagy csúnya? Hány éves a halál? Egyáltalán él-e a halál? Milyen nemű? Férfi? Nő? Gyerek? Hermafrodita? Vagy állat? Lehet, hogy a halál egy hernyó? Vagy egy gerezd hagyma? Akkor, hogy indul el világot látni? A hagymaszag? Volt egyszer egy hagymaszag. Lehet, hogy egy hegy a halál, vagy egy kavics. Egy molekula. Fene tudja. Hogy hívják a halált? Van gyermeke? A halál fia! „

Egy kérdés, aztán ismét egy kérdés, melyből egy újabb kérdés keletkezik... végtelen. A válasz nem pontos, mert lehet, hogy nincs is válasz. Talán jobb is, ha nem tudod a kérdésre a helyes választ. Elég, ha csupán kíváncsian keresel.

A 2011-es évben sikeresen elnyert Communitasra benyújtott pályázati tervem, az az egyéni műsor volt, mely még egyetemista koromban elkezdett bennem mozgolódni. Egyetemi kezdeményezéseimet szerettem volna kibővíteni, azaz megvalósítani. A téma, mely abból a nemlétezésből született, ami minket nap, mint nap körülvesz. Az élni is képtelen emberek körére gondolok. Arra, amikor siránkozással, sajnálattal, semmittevéssel telik el egy nap, miközben az idő kattog, halad. Elfelejtjük, hogy megállítani képtelenek vagyunk a mellettünk sebesvonatként elhaladó percek számát.

Egyéni műsorom témája a halál. Chaplin és a halál. Játék 2400 másodpercben, ahol minden lélegzetvételnél súlya van, még akkor is, ha bohóc tréfának tűnik az egész. Idő indul, kattog az óra, és csörög. Mindenkinek van egy saját, külön bejáratú órája, ami fel van húzva, és ha eljött az idő könyörtelenül csörögni fog.

Garaczi László, Samuel Beckett, Juhász Gyula és Nemes Nagy Ágnes műveiből állítottam össze a szövegekötvet, melyet felfűztem egy saját dramaturgiára.

Az előadás egyelőre házi körülmények között látott napvilágot. Voltam az előadással Budapesten a MA-MARathon Minifesztiválon, ami a Székény Színház Összművészeti Fesztiválját jelenti. Sűrű színházi kötelezettségeim egyelőre lefoglalnak. Rövid időre félre kellett tennem az előadás felújításának és játszásának pillanatát.

A pályázatomban második része, ami a fiatalokra vonatkozott sikeresen megvalósult még a nyáron. Egy, olyan tábor létrehozása, ahol a fiatalok beavatása történik egy előadás előkészületébe. Hogy mi a dramaturg szerepe, hogyan választ a színész szöveget, milyen egy próbafolyamat. A gondolattól, az első munkanapig, az improvizációtól az előadásig és vissza. A tábor, ahogy képzeltem én a civilizációtól messze történt. Sikerült létre hozni, olyan körülményeket, ahol mindannyian a feladatunkra, magunkra és egymásra tudunk koncentrálni.

Köszönöm a kuratóriumnak, hogy ebben az időszakban ösztöndíjas lehettem.